

arrogante kommunale sagsbehandlers snagen i deres private økonomi og forbrug.

Den megen tale om, at kommunerne tvinges til at skære ned på tilbudene til de allersvageste, fordi de skal servicere den velstillede middelklasse, er den rene demagogi. Dér, hvor standarden for velfærd holdes i hævd, er på de områder, hvor alle borgere kan se fordelene. Det har vi eksempler på i skolerne, i sygehusvæsenet osv., og dér, hvor nedskæringerne er ubønhørlige, er dér, hvor de allersvageste befinder sig, dem, der ikke magter at protestere, hvis situationen adskiller sig fra det almindelige.

Vi har bistandsmodtagere, hjemløse, psykisk syge osv., og hvis vi gjorde gratis hjemmehjælp til en foranstaltning forbeholdt de allersvageste, som andre pænt må betale for, ja, så varede det jo ikke længe, før bedsteborgeren melder sig med sin misundelse og mistænkeliggørelse: Er det nu rimeligt, at fru Jensen skal have hjælp til at få vasket tøj? Hun kunne da bare have sparet op til pensionen ligesom os andre!

Jeg vil gerne advare alle, der ser brugerbetaling som en let løsning på de store økonomiske udgifter, der ganske rigtigt er forbundet med en ordentlig ældrepolitik. Jeg vil gerne advare mod, at det bliver et forslag til løsning. Det er et skråplan, og det er dødsstødet for den solidariske velfærdsmodel.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Jette Gottlieb, om hun ikke kan medgive, at det kan virke absurd, hvis man i en lovgivning bredt vedtaget af Folketinget, hvis man sådan sætter det lidt på spidsen, faktisk indfører helt op til 6-7 ankeniveauer for at sikre, at det ikke bevæger sig ud på et skråplan, og så inden man overhovedet er begyndt at få afgørelser at forholde sig til, ønsker man at ændre og gribe ind. Virker det ikke absurd?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jo, det gør det. Et ankesystem bør være meget enkelt, og det bør være hurtigt virkende.

Men jeg synes ikke, det er hurtigt virkende. Denne her sag har været rejst allerede før de sidste kommuneforhandlinger, og den har været rejst meget effektivt og aktivt siden oktober, og der er gået mange måneder. Jeg mener, at vi er i tidsnød i sådan en sag her og derfor må handle hurtigt.

Så kan man stille krav om, at ankesystemet fungerer hurtigere. Jeg mener også, at man er nødt til at bruge ankesystemet i en lang række tilfælde.

Der er bare nogle fuldstændig konkrete eksempler på direkte brud på den lov, som der er et tydeligt flertal for formuleringerne i her i Folketinget, og de brud bør man kunne forholde sig til her og nu.

Tom Behnke (FP):

Vi har også i Fremskridtspartiet med bekymring set udviklingen inden for hjemmehjælpen, specielt udviklingen i nogle af landets kommuner. For vel er der nogle kommuner, der opfører sig pænt og ordentligt, hvor der ikke er nogen problemer, men der er sandelig også kommuner, hvor der er problemer.

Der er kommuner, hvor man tydeligt kan se, at det er rene budgetovervejelser, der gør, at man over en kam skærer ned på hjemmehjælpen, hvor man fjerner elementer af hjemmehjælpen for alle, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt. Hvis man så i det mindste havde lavet en reel visitering og ved den reelle visitering havde fundet ud af, at der var nogle, der fik for meget, ja, så ville der ikke have været en eneste, der havde noget imod, at man justerede i hjemmehjælpen for de pågældende, men det er jo ikke tilfældet. Tilfældet er, at man skærer ned over en kam.

Det kan jo ikke lade sig gøre, samtidig med at vi ved, at der bliver flere og flere ældre, og at de ældre bliver ældre og ældre. Behovene bliver større, og det harmonerer ikke med, at nogle kommuner skærer så hårdt ned, som tilfældet er.

Vi kæmpede i Fremskridtspartiet i mange år for, at også de, der får hjemmehjælp, og som er over 67 år, skulle have en reel klagemulighed for hjemmehjælpsmodtagelsen. Det var regeringen imod, men heldigvis fik vi det gennemført alligevel, og i dag er det en realitet. Det, der jo er spændende at se, er, at hvor regeringen tidligere var imod, at de ældre skulle have en reel klagemulighed, så kan vi høre ordførerne i dag stå og lovprise, at den ordning er blevet gennemført. Det er jo rart at se, at man på den måde kan blive klogere.

Vi har i Fremskridtspartiet tidligere foreslået, at der skal være et egentligt retskrav på at modtage hjemmehjælp. Når kommunerne efter lovgivningen har en pligt til at tilbyde hjemmehjælp, så må det også være sådan, at modtage-